

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1929

LETNIK V · ŠTEV. 6

Ustanovljeno leta 1889.

Mestna hranilnica ljubljanska

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Ljubljana
Prešernova ulica št. 3

Stanje vloženega denarja nad 365 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Poštne hranilnice račun št. 10.533

Telefon št. 2016

VABILO NA NAROČBO.

Našim cenjenim naročnikom !

Z današnjo številko zaključujemo peti letnik „Zborov“. V petih letih smo storili vse, kar je bilo v naših močeh, da ustrežemo pevskim društvom in pevskim zborom s pestro zbirko novih skladb, ki bi sicer še dolgo časa ostale v rokopisih; v glasbeni književni prilogi pa smo skrbeli za zanimivo čtivo. Pet let napornega, s skrbmi za obstoj lista prežetega dela je za nami. V kolikor smo vršili iz idealizma in ljubezni do slovenske zborovske glasbe prostovoljno prevzeto dolžnost, naj sodi naša glasbena javnost. Naša parola bo tudi v bodoče: naprej, navzgor! Ne bomo zapirali naših vrat pred najnovejšimi pojavi v naši zborovski glasbi, ozirali se bomo pa obenem tudi na potrebe in zmožnosti naših pevskih udruženj. Če hočemo, da bodo zbori uspevali, si še razširili obzorje in delokrog, se izpopolnili po obliki in vsebini, prosimo le, da nam ostanejo v naprej zvesti vsi stari naročniki, želimo pa, da se jim pridruži še enkrat toliko novih. Naročnina za „Zbore“ znaša v prihodnjem letu za Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 Lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar. Vse pevske zборе, pevovodje, pevke in pevce vabimo, da naj naročnino takoj obnove s tem, da nakažejo po današnjem zvezku priloženi položnici znesek 50 Din, naročniki v inozemstvu pa naj jo nakažejo po katerikoli banki.

Podpirajte „Zbore“, pridobite jim v krogu ljubiteljev petja novih naročnikov !

Srečno novo leto 1930. !

Uredništvo in uprava „Zborov“.

**Pevsko društvo
„Ljubljanski Zvon“.**

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«, tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavnik Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na »Zbore«
50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Z današnjim dnevom zaključujemo peti letnik »Zborov«. Za nami je pet let idealizma in ljubezni do zborovske glasbe prežetega nesebičnega dela. V zavesti, da smo prostovoljno prevzeto dolžnost vršili po naši najboljši vesti, pa nam velevala prijetna dolžnost, da se ob prvem jubileju »Zborov« vsem svojim sotrudnikom, skladateljem, pisateljem in dopisnikom, ki so podpirali naša stremjenja in so listu stali ob strani, zahvalimo za vso njihovo naklonjenost, trud in požrtvovalnost in jih obenem prosimo, da ostanejo »Zborom« zvesti tudi v bodoče.

SREČNO, NAŠI ZBOROVSKI GLASBI PLODONOSNO NOVO LETO 1930!

Uredništvo in uprava »Zborov«

Dr. Josip Mantuani (Ljubljana):

O slovenski operi

Kočljiva naloga je, govoriti o »slovenski« operi. Posebno pri nas in v naši dobi. Ne zaradi predmeta samega in njega zgodovine; ugotoviti resnico, v kolikor je to mogoče na podstavu še ohranjenih virov, ne more in ne sme biti kočljivo. Pač pa opominjajo in zahtevajo pozornost dejanski odnošaji, splošna usmerjenost, mentaliteta in narodnostna zavest naše dobe. To je bilo prej vse drugače. Zato bo treba, da si narišemo kratek pregled¹, da moremo zasledovati razvoj operne umetnosti med Slovenci in opazovati izpremembe, ki so nastopale od prvih početkov do danes.

Razvoj opere med Slovenci se je vršil teritorialno najbolj na bivši kranjski zemlji in posebno v nje glavnem mestu, v Ljubljani. Slovenska Istra, Štajer in Korotan so udeleženi še-le v drugi vrsti. Ta pojav mora imeti svoje tehtne vzroke. Ako te zasledujemo, pridemo do spoznanja, da tvori temelj umetniškemu razvoju zelo prozaično dejstvo: t r g o v i n a. Temu činitelju se ima Ljubljana zahvaliti celo za svojo eksistenco na svetu: ustanovljena je bila edinole kot trgovska postojanka, razvila se je kot taka, njen pomen je bil v trgovini — ker je pač nje zemljepisna lega taka, da se je ni mogoče ogniti v nobeni smeri.

To je bil tudi vzrok, da so hodili sem vsi narodi od iztoka in zapada, s severa in juga ter sklepali kupčije in si nabirali bogastva. S tem je rastlo tudi blagostanje v mestu in po deželi. Po tem potu je prišla Ljubljana v sredotočje izmenjavajočih se kultur velikih narodov, v prvi vrsti Italijanov in Nemcev. Ko so se ustalila bivališča teh dveh na-

rodov, so postali Slovenci zanje nekaka ločilna, zaeno pa tudi spojilna plast. Slovenski živelj je bil prav na tem mestu, na ozemlju bivše Kranjske, številčno prešibek, da bi se bil mogel v toliki meri braniti vplivu romanske in germanske kulture in bi bil prodril s svojo lastno. Stopil je torej v drugo vrsto, varoval je sicer čudovito vstrajno svojo tradicionalno, a primitivno kulturo, a razvijal se je dalje in vzpenjal vedno višje ob opori sosednih kultur Nemcev in Italijanov.

Gmotno so Slovenci uspevali, dasi so precej tlačanili tujcem in posebno priseljencem. Pretežno so pa vendar ostali poljedelci in kvečjemu — rokodelci. Ti sloji so varovali dolgo in vztrajno svoj jezik, navade in običaje. A prav ti se niso brigali mnogo za višjo umetnost. V kolikor so se povzpeli do višjih smotrov, so navadno zamenjali svojo podrejeno kulturo z novo, ki so jo uvažali sosedje. Pri tem so opuščali lastno govorico, to pa iz dveh bistvenih in tehničnih razlogov: 1. da so se mogli sporazumeti s tujci in 2. da so dobili izrazov za predmete, ki jih niso poznali, a so se uvažali neprestano. Neizbežna usoda jim je bila, da so se morali navzemati drugorodnega duha in jezika, ako so hoteli obstati poleg doseljencev na svoji zemlji. Rodna svojstva so čimdalje tembolj odlagali, v zameno pa so prišli v višje kulturne kroge in so sodelovali v vrstah inorodnih kulturnih delavcev, lastno kulturo pa so polagoma zanemarjali, zato, ker je niso pogrešali. To velja posebno za dobo od 15. stoletja dalje². Kar pa so izgubili na narodnem poprišču, so pridobili v zameno na višji kulturi. Tam so sodelovali in zavzemali tudi važna in odlična mesta. S širšimi

¹ Izrecno poudarjam, da nameravam na tem mestu podati samo opis, ne pa popolne zgodovine operne umetnosti med Slovenci; to je prihranjeno za drugo mesto. Zato v tej razpravi ni pričakovati vseh podrobnosti. S starejšo zgodovino se bom pobaval samo v najosnovnejših potezah v tem članku, šele od srede 19. stoletja podrobneje.

² Posamezni naobrazenci so pa tudi tedaj imeli na rodno zavest, četudi ne ravno v modernem smislu, kakor n. pr. Nikolaj Pečaher, tajnik na dvoru cesarja (oz. kralja) Friderika III. (IV.), ki je leta 1439. zapisal prostodušno: »Carniole genitus natio mea zlava est«. (Na Kranjskem sem rojen, moj narod je slovanski.) Pozneje je bil tajnik v Znojmu na Moravskem. — A spričo splošne kulture onih časov moramo smatrati tako zavednost vendar kot nenavadno v omenjenem času.

plastmi pa niso bili v kulturnointimnih stikih. Beležiti je torej dva kroga: preproste, večinoma kmečke ljudi in rokodelce — poslednje do gotove meje — na eni, in višje, duševno naobražene sloje na drugi strani.

Ker je bilo od Slovencev poseljeno ozemlje razmerno majhno, ni bilo splošneevropski kulturi težko, prepojititi vse enakomerno; kajti šibkoštevilen narod, obkoljen na vseh straneh od drugorodnih mas, odvisen od nemških in italijanskih graščakov, ki so imeli svoja posestva na njegovi zemlji in so se držali izključno le evropske kulturne smeri, navezan na mestne patricije in tujerodne elemente v meščanstvu, tak narod se ni mogel ogniti vpliva teh sostanovnikov.

In kar je še nedostajalo, to so prinašali v mesta rokodelski pomočniki, ko so se vračali s potovanja nazaj v domovino. Vsak oproščen vajenec je moral po svetu, da se izpopolni v svoji obrtniški stroki. In kam so hodili kranjski pomočniki? V Nemčijo³ in Italijo. Izjemno v Francijo, še manj v Španijo, še redkeje pa v Rusijo in skandinavske dežele, ali celo v orient. Dobra posledica tega potovanja je bila, da so imeli obrtniki slovenskega rodu vsepovsod dobre rokodelce, tudi tako izvrstne, da so dobivali naročila iz drugih, kulturno višje stoječih in gospodarsko bolj situiranih krajev. A obratna stran te medalje je bila raznarodovanje: takrat ne še politično smotreno, ampak družabno praktično.

To je bila ena izmed strug, po katerih je pritekala kultura v naše kraje. Znanost in umetnost sta pa dohajali po lastnih, razrastlih tokih. To so bili v prvi vrsti izobraženci, ki so hodili na nemške (Dunaj, Ingolstadt, pozneje, po letu 1585. tudi Gradec) ali italijanske (Padua, Bologna) univerze. To so bili domačini, večjidel plemiči, ki so morali posecati tuja vseučilišča in so se tam privadili drugih jezikov, svojega domačega pa odvadili, v kolikor so se sploh mogli; kajti plemstvo slovenščine itak ni znalo, izvzemši nekaterih besed. Razen domačih mladeničev, ki so posekali visoke šole, so pa dohajali v našo domovino tudi tujerodni znanstveniki, posebno juristi in literati. Nobeden izmed njih se ni bavil z deželnim jezikom, ko se je naselil pri nas. — Poleg izobražencev je preplavljala našo domovino tudi inozemska, pretežno nemška, italijanska in od srede 17. stoletja tudi francoska literatura. — Umetnost je dohajala po vračajočih se vseučiliških dijakih naših krajev. Ti so imeli posebna navodila, kaj in kako naj opazujejo v tujini: stavbe in druge umetnine so jim bile doma vzorci za preurejevanje in moderniziranje stare umetnostne posesti in za nove umotvore. — Domači umetniki so se izučili večinoma v inozemstvu. Ako pa so se izurili doma, so jim bili učitelji doseljeni tuji mojstri, ali pa — in to zelo redkokdaj — domačini z načeli, ki so jih pridobili v inozemstvu. Tudi obrtna in drobna umetnost sta bili popolnoma pod diktatom vseevropske zapadne smeri, tako v zamisli, kakor v slogu in tehniki. — Velik vpliv so imeli tudi potujoči umetniki in umetničarji; to velja posebno za glasbeno in dramatično umetnost. Italijanske pevske družbe, ki so potovale v nemška, češka, poljska in druga mesta, so se ustavljale v naših krajih, posebno v Ljubljani in so imeli tu svoj «stagione» (igriško dobo). Nove italijan-

³ Nemčija = nemška država, pa tudi nemške dežele bivše Avstrije.

ske opere so torej slišali Ljubljanci prej, kakor dokaj večja in bogatejša mesta. Razen pevskih udruženj so hodile sem tudi igralske družbe, večinoma nemške; te so igrale v Ljubljani, ko so potovale iz Inomosta naprej v nemške dežele.

Tudi v srcu bivše Kranjske, kjer so gojili izza konca 16. stoletja jezuitje dramatiko za dijake svojih šol, je gospodoval drugorodni jezik, bodi mrtva latinščina, ali tedaj moderna nemščina; da-li je prišla na teh šolskih odrih do veljave tudi slovenščina, je treba še vestno preiskati. In ako so res igrali kak komad, je to bila izjema in vsekako brez pomena za dramatiko in za slovenščino.

Tak je bil položaj. Ker so bili Slovenci v mogočem toku zapadno-evropske kulture in ker so bili številčno prešibki, da bi se bili mogli upirati, jim ni bilo mogoče drugače, kakor vdati se in udeleževati vsega, kar je prinesel razvoj. To jim je bilo tem lažje, ker niso imeli narodne zavesti modernega tipa; bili so pa «kranjski patriotje», ki so iz ljubezni do rodne grude storili vse, kar so zmogli, da proslavé svojo ožjo domovino. Zato so uvažali tudi na svojem ozemlju, kar so videli in slišali. In tem potom so že zgodaj dospeli do opere (in tudi do drugih glasbenih proizvodov), samo da danes pogrešamo na njih narodnega žiga, ki pa v 17. in 18. stoletju ni bil še urezan za narode izven Italije. Francozi, Angleži, Španci in Portugalci, Nemci, Skandinavci, Rusi, Grki, Čehi, Poljaki — vsi brez izjeme so sledili Italijanom v zadevi opere. Ako bi bili tvorili izjemo edini maloštevilni Slovenci, bi to bilo pravo čudo.

O raznih poizkusih na jezuitskih odrih ne govorim. Iz dveh razlogov. Ako so proizvajali v ljubljanskem kolegiju kako igro, ki ni bila lokalnega značaja, je bila vzeta iz splošnega jezuitskega repertoarja ter prav tako doma na Tirolskem in Štajerskem, kakor v Istri in na Nižje Avstrijskem, ali na Češkem in Ogrskem. Razen tega pa niso imeli taki dramatični komadi nikakega posebnega vpliva na razvoj, najmanj pa na slovensko usmerjenost. V poslednjem smislu bi bili poizkusi barona Žige Zois⁴, ki je prevajal besedila spevov iz italijanskih oper, katere so peli v Ljubljani, na slovenski jezik, še najprej smatrati za prvo brv čez prepad med zapadno-evropsko in narodno smerjo. Ta besedila so smatrali še celo Italijani za lahko pevne (cantabilissimo), kakor poroča naš Kopitar Dobrovskemu⁴.

Tako nam pač ne preostaja za sedaj nič drugega, nego da ostanemo pri «operi» pod naslovom «Belin», ki jo moramo smatrati za prvi poizkus te dramatično-pevske kompozicije med Slovenci. Ni pa izključeno, dasi ne zelo verjetno, da se najde v kakem grajskem arhivu še kaka predhodnica.

(Dalje prihodnjič.)

Dr. Stanko Vurnik (Ljubljana):

Subjektivna pa objektivna kritika

(Nekaj misli.)

Subjektivna pa objektivna kritika — to sta dva pola umetnostnega razsojevanja. Problem je vedno aktualen. Pa poizkusimo malo razmišljati o značilnostih obeh in o razlikah med obema?

1.) Pravimo, da je subjektiven kritik tisti, ki ne kaj «vidi» v skladbi, kar v skladbi ni.

⁴ Wollman, Fr. Slovinské drama. Bratislava, 1925., str. 48.

pa je tisto »nekaj« on sam (subjekt) v mislil vanjo. Postavim, nam takšna »videnja« povzročajo naše trenutno razpoloženje, ki nam kaže skladbe v nepravi luči. Morda pride kritik jezen h koncertu, morda je opernemu pevcu naklonjen, ali pa mu je vijolinist nesimpatičen — posledica so subjektivna »zdenja«, ki često, vržena v javnost, prestiču umetnika zelo škodujejo. Subjektivni tip kritike je tako po tej svoji lastnosti prav blizu onemu krogu »osebnosti«, ki jo v kritiki tako zelo obsojamo. Morda je kritik, ki se je vdal razpoloženju, prepričan, da prav sodi, morda ni — rezultat te vrste subjektivne kritike je vedno predmetno napačen in krivičen.

2.) Za romantike in impresionizme se je rodil nov tip kritike, ki je do nedavna splošno sakrosankten veljal in se še danes bijemo z njim: tip kritike, ki jemlje za merilo osebni okus individuala. Postavim, je tak kritik prepričan, da je v njem neki skrivnostni medij, ki je edini kompetenten za presojo estetske kvalitete. Postavim, formulira ta tip svoje sodbe tako: »meni se to tako zdi« in argumentira tako: »res je to tako, ker se meni tako zdi«. Če pomislimo, da navadno niti dva kritika tega tipa ne sodita enako, spoznamo, da je zdenje posameznika vedno vezano na njegov okus, temperament, vzgojo, razpoloženje — in tu smo zopet v krogu subjektivne kritike, ki nam vse kaže skozi očala osebe, in zelo često napačno. Ta dolgotrasi tip kritikov je do nečuvnosti domišljav na svoj namišljeni medij in se navadno niti z enim lasom ne potruji pridobiti si kako znanje ali kako merilo izven osebe, obvezno za vse. Često mu gre zgolj za originalnost gledanja, t. j. samo zato, da pove nekaj drugega kakor vsi drugi, in te vrste kritika je zgolj duhovičenje o »vtisih«, katere je On izvolil zapaziti na sebi. Oskar Wilde je dejal, da je kritik tisti, ki je v stanu v drugem materialu izraziti to, kar je baš dojel na umetnini, t. j. gre le za reprodukcijo recimo glasbene, slikarske umetnine v besedah, za originalen opis.

3.) Subjektivni kritik govori bralcu o sebi, svojih dragocenih vtisih in razpoloženjih, objektivno stremeči pa skuša govoriti o umetnini. To je bistvena razlika. Tam apoteoza samoljubnega jaza in njegovih kapric brez ozira na realni stvarni stan, tu neka, znanosti blizu stoječa objektiviteta stremjenja, ki zavrača motnje čutnega jaza in več ali manj stremi po neindividualno barvani — objektivni resničnosti o predmetu. Subjektivni kritik gleda predmet zgolj skozi ena, svoja očala, objektivni išče na njem ravno vse one lastnosti, ki bi jih mogli opaziti vsi individui, hoče, bi dejal, z vseh strani dognati resnico o predmetu.

Misli si, recimo, nekoga, ki gleda solnce, pa trdi, da je solnce ploskev. Misli si, recimo, nekoga drugega, ki svojim čutom ne verjame, in potuje po vsem svetu, da vidi solnce od različnih strani in vidikov in končno dožene, da je solnce — krogla.

Takole in podobno je s subjektivno in objektivno kritiko. Subjektivnemu kritiku verjame le oni, ki mu je duševno soroden, objektivnemu mora verjeti vse, če drže njegovi argumenti — ravno argumentiranja pa subjektivni kritik ne pozna, ker hoče diktirati, sugerirati z avtoriteto namišljenega »medija« v sebi. Odtod strahovita jeza subjektivnega elementa nad proketo znanstvenostjo, ki ravno z argumenta podere vso duhovito zolonjsko pajčevino.

Poznam nekoga, ki je trdil, da je na nekem koncertu prevladoval Adagio. Pregled not je pokazal, da niti ena skladba ni nosila te oznake. Tako sklepamo, da si je kritik pač želel ljudem sugerirati, da je bil program dolgočasen in ta želja mu je nemara res kazala ves program enoličen — co se babi htelo, to se babi snilo. Kako pa je bil kritik hud, ko mu je dirigent pokazal note in mu z uro v roki dokazal, da je vzel pravilne brzine! Proklete ure in note!

4.) Rekel sem že, da subjektivni kritik govori o sebi in ne o skladbah. To kažejo oznake: »skladba je močna, silna, prepričujoča, vzvišena, mogočna«. Vse to se pravi: »name je delovala močno, silno prepričujoče« — morebiti pa je bil to vendarle kič — kdo vé? V Beethovnovih in Mozartovih, Wagnerjevih časih so častili Rossinija, Salierija, Verdija, onih pa ne, Bachu so stavili za vzor Telemanna i. t. d., danes pa je zgodovinska distanca pokazala le dolge lase onih subjektivnih kritičnih genijev, ki so — vsi imeli edini pravi medij v sebi...

Te-le preprosto na papir nametane misli in opažanja naj dado misliti. — Drugič pomenek o objektivnih možnostih umetnostne kritike.

Naši skladatelji

Dr. Kimovec Francišek je bil rojen dne 21. septembra leta 1878. v Glinjah na Gorenjskem. Ljudsko šolo je obiskoval najprej v Zalogu, potem v Cerkljah, kjer ga je bil v zbor sprejel pokojni skladatelj Vavken, in v Kranju. Gimnazijo je posečal v Ljubljani, kjer je leta 1898. maturiral z odličnim uspehom. Glasbene nauke je prejemal v Alojzijevišču pod Antonom Foersterjem, kjer se je učil harmonije, orgljal in tudi poskušal skladati. Po dovršenih bogoslovskih študijah je bil leta 1902. posvečen v duhovski stan in je kaplanoval do leta 1905. na Bledu, eno leto v Predosljah pri Kranju, nato je bil prefekt Alojzijevišča do leta 1909. Potem je dve leti študiral v Rimu ter dosegel doktorat bogoslovja, do leta 1913. je obiskoval cerkvenoglasbeni oddelek dunajske akademije za glasbo in dramatično umetnost ter je z odliko napravil izpit kot organist, dirigent in učitelj cerkvenega petja. Za časa bivanja na Dunaju je vodil pevski zbor slovenskega izobraževalnega društva »Straža«. Po dovršenih študijah je služboval do leta 1916. kot kaplan in stolni vikar pri ljubljanski stolnici, takrat pa je bil imenovan za kanonika stolnega kapitlja. V orglarski šoli je prevzel poučevanje orglarstva, korala, harmonije, pevovodstva, glasovne vežbe; pri slovesnih mašah v stolnici je dirigiral in na koncertih Cecilijinega društva sta si s Stankom Premrlom vedno delo razdelila. Dr. Kimovec dalje z vnemo poučuje dijaško petje v Marijanišču, bil je več let predsednik »Pevske zveze«, urednik »Pevca«, nekaj časa predsednik, nato pa pevovodja glasbenega društva »Ljubljana«. Zložil je mnogo cerkvenih skladb, ki so že objavljene, pa tudi precej posvetnih, ki so izšle v Novih Akordih (še pred vojno), v izdajah Glasbene Matice, v »Pevcu«, v »Pesmarici moških zborov« in danes stopa tudi med sotrudnike »Zborov«. Njegova delavnost je vsestranska: ne komponira samó, piše glasbene razprave in poročila v razne liste in revije, nabiral je pridno narodne pesmi in jih spretno priredil za koncert. Zato v krogu naših spoštovanih sotrudnikov zaslužnega glasbenika in skladatelja iskreno pozdravljamo!

Zgodovina pevskih društev

SLOVENSKO GLASBENO DRUŠTVO «LJUBLJANA»
V LJUBLJANI.

Prvotno imenovano pevsko društvo «Ljubljana» je bilo ustanovljeno leta 1892. Njegov ustanovitelj in dolgoletni zaslužni predsednik je bil vneti pevec Jakob Zalaznik, ki je za društvo mnogo žrtvoval. Iz malih začetkov se je

ganjali z inventarjem vred iz enih prostorov v druge. Pri takratni selitvi se je izgubilo veliko inventarja, izginile so skoro vse poslovne knjige prejšnjih let in ž njimi bogata glasbena knjižnica.

Po vojni je društvo hitro oživelo in ima sedaj dosti številen in dobro izvežban mešan zbor. Zbor je po vojni prevzel priznani Marko Bajuk, ki ga je več let zelo uspešno vodil. Za njim je bil pevovodja skladatelj kanonik Kimovec, ki je pa svoje mesto vsled svoje bolezni prepustil nadarjenemu

razvil mogočen moški zbor že v nekaj letih. V letih 1907/1908. se je zbral okrog stare, dragocene društvene zastave mnogoštevilen mešani zbor, hkratu se je iz prvotnega «pevskega društva» osnovalo Slovensko glasbeno društvo «Ljubljana», ki je otvorilo tudi svojo glasbeno šolo. Duša zbora je bil pokojni Anton Svetek. Vojna tudi temu društvu ni prizanesla. Delovanje je moralo prenehati, društvo so pre-

skladatelju in agilnemu pevovodji dr. Antonu Dolinarju. «Ljubljana» je priredila lepo število uspešnih koncertov, med katerimi omenjamo zlasti one v Mariboru, Prekmurju, Rimskih Toplicah, Šmartnem pri Litiji, Vrhniki, Kranju, Celju, Rajhenburgu i. dr. Letos je žela velike uspehe v Češkoslovaški, prihodnje leto pa se pripravlja na turnejo na Moravsko. Danes zavzema «Ljubljana» častno mesto med uglednimi zbori.

Novosti

Za Božič kupite svojim malim pianistom in pianistinjam 10 klavirskih povesti skladatelja Vasilija Mirka, ki jih je založilo Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon». Naročajo se na naslov založnika, dobe se pa tudi v vseh knjigarnah. — Cena 15 Din.

Dve zbirki narodnih pesmi za glas s klavirjem. Zorko Prelovec: Album slovenskih narodnih pesmi. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena albumu je 30 Din. — Zorko Prelovec: Šest narodnih pesmi. Samozaložba. Cena 25 Din. Na prodaj so obe izdaji v vseh knjigarnah.

Jurij Fleišman: Napevi iz Grlice, Zdravice in Besede. Za samospeve s spremljevanjem klavirja priredil prof. dr. Pavel Kozina. Zvezek I. Metuljček, Moje jutro, Veseli godec, Žalovanje, Vinski hram. Samozaložba. Pisal Ferdo Juvanec, natisnila Čemažar in drug. Vse pravice prepisovanja in izvajanja so pridržane avtorju. Cena izdaji, ki se dobi v trgovini s papirjem Marije Tičar, Ljubljana, Šelenburgova ulica, je 25 Din. — Hvalevredno delo! Prof. dr. Pavel Kozina je otel pozabnosti stare, lepe Fleišmanove (oziroma Padovčeve in Riharjeve?) napeve ter jim je podstavil sicer preprosto, pa vendar zanimivo klavirsko spremljavo. Zbirka zasluži priporočilo ne le zaradi vsebine, marveč tudi zaradi lične zunanosti ter krasne, zelo razločne avtografije in litografije, ki dela čast piscu in tvrdki Čemažar. Izdajo toplo priporočamo!

Balatka-Simončič: Pesmarica moških zborov. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena 36 Din. Večino lahke, pevne pesmi!

Ognjišče ljubezni. Osem pesmi na čast presvetlemu Jezusovemu srcu, za solo zbor in orglje zložil p. Hugolin Sattner. Založila Jugoslovanska knjigarna, kamnotisk Čemažarja in druga. Cena partituri 30 Din, glasovom 5 Din. Lično opremljena in lepo litografirana zbirka obsega 19 nekoliko daljših,

melodičnih, pevnih in blagglasnih pesmi, ki so zložene v zmernomodernem duhu in se ogibljejo vsakršnih težkih harmoničnih mest. Brez dvoma jih bodo cerkveni zbori, ki itak ljubijo Sattnerjevo muziko prav radi prepevali. Zbirko priporočamo!

Rajske strune zadonite! 20 starejših božičnih pesmi in tri božični odpevi za mešan zbor. Zbral Viktor Čadež, župnik v Mekinjah pri Kamniku. Samozaložba. Cena partituri 20 Din, glasovom (sopran in alt skupaj, tenor in bas skupaj) 5 Din. — Zbirka ima na 22 straneh 20 božičnih pesmi in tri odpeve k lavretanskim litanijam. Izdajatelj je želel ubraniti stare, nikjer objavljene božične pesmi pozabljenja, in ker so preprosto prirejene, jih bodo tudi zlasti zbori na deželi prav radi peli. Izdaja je čedna, notni stavek razločen.

Kimovec dr. Franc: Oče naš, 12 obhajilnih pesmi za mešan zbor. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 20 Din, glasovom 6 Din. — **Pred Bogom.** Mašne pesmi za mešan zbor, deloma z orglami. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 30 Din, glasovom 6 Din.

Anton Lajovic: Pesmi samote. Solospevi s klavirjem. Založba Pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Cena 10 Din.

Emil Adamič: Pet veselih pesmi za moški zbor. Založba Pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Cena partituri 12 Din.

Emil Adamič: Pet ženskih dvospevov s klavirjem. Založba Pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Cena 15 Din.

Stanko Premrl: Štirje ženski zbori s klavirjem. Založba Pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Cena 15 Din.

Josip Pavčič: Lenka, mešan zbor s klavirjem. Cena 12 Din.

Skladbam iz založbe pevskega društva «Ljubljanski Zvon» so cene znižane!

Slovanstvo v pesmi. Leta 1884. je pričel Ludvik Kubá z izdajanjem monumentalnega glasbenega dela, čigar zadnji in zaključni zvezek — petnajsti po številu — izide 1. decembra t. l. Zadnji zvezek «Bolgarske pesmi» se dobi v komisij-ski prodaji pri Hudební Matice, Praha III.

Opera

Sezona 1929./1930. se je otvorila začetkom oktobra. Doslej smo čuli te-le operne premiere: Weinberger: «Švanda dudak», Lortzing: «Car in tesar», Wagner: «Walküre» in opereto: «Beneška noč» J. Straussa.

Weinberger je ljubitelj Smetane in Dvořaka in če hoče, poleg tega še Regerjev učenec. Njegova opera mrgoli glasbenih reminiscenc iz Prodane neveste, Dvořaka, po mešanih z regerjansko lineariteto in harmoniko, snovno spominja na Jonnyja in na Tri oranže. Ves napor operne uprave, pokazati to delo kot originalno in sodobno kvaliteto je zamen, neoriginalni efektariji smo Slovenci odoleli. Glavne vloge so peli Janko, Kovač, Poličeva, Thierryjeva, Rumpel in Križaj. Inscenacijo je v svojem okusu oskrbel Vavpotič, dirigiral direktor Polič. Obisk gledališča pri vseh predstavah pičel.

«Car in tesar» ima zdravo glasbo, naslonjeno na vplive Mozarta in Rossinija, je pregnatno dramatičen in v tri dejanja zaokrožen in se mnogokdaj bliža v zasnovi opereti. Peli so ga Grba, Križaj, Kovač, Janko, Rumpel, Gostič, Ribičeva i. dr. Režiral je delo konvencionalno Povhe, dirigentsko nalogo pa vestno opravil Štritof.

Valkiro je spravil na oder direktor Polič in moram reči, da so zanj napeli vse moči, čeprav nam do poštene izvedbe manjka nebroj sredstev. Čudim se, kako je mogoče, da višek Wagnerjevega dela, ki je moderno zaplodilo, rabi do Ljubljane 60 let, ko smo že premagali romantiko in impresionizem. Jonny in Oedipus sta nas prej našla kakor — Valkira! Danes se moderna ravno otresa harmonike, štimung, slikanja, pa nam Valkira ne pomeni več to, kar jo pomenila pred 80 ali 90 leti. Zakaj gre pri nas umetnostni razvoj tako brezglavo pot? — Valkiro so peli Primožič, Marčec, Thierryjeva, Križaj, Majdičeva v glavnih vlogah, režiral jo je Krivecki.

«Beneška noč», opereta od J. Straussa mlajšega, je valčkovska opereta z ljubavno snovjo v okusu druge polovice devetnajstega stoletja.

Podrobneje se je z izvedbo in deli že pečala dnevna kritika. Tu treba ugotoviti, da poset opere čedalje bolj peša in da naša opera z repertoarji eksperimentira. Na eni strani poizkuša pridobiti ljudi zase, na drugi pa je tudi res, da naši operi manjka že od nekdanj širokega obzorja. Ti repertoarji zadnjih let, tako zelo mešani, brez smeri in značaja hrbtenice, so dokaz naše trditve.

Dr. S. V.

Razno

Iz Južnoslovenskega pevskega saveza. O zboru delegatov Južnoslovenskega pevskega saveza, ki se je vršil v Skoplju 28. in 29. septembra t. l. v zvezi s posvetitvijo zastave pevskega društva «Mokranjac», smo že na kratko omenili v zadnji številki «Zborov». Ker pa je ta zbor sprejel resolucijo dalekosežnega pomena, ki utegne v kratkem (?) tangirati tudi delovanje slovenskih in hrvatskih pevskih zborov, zato priobčujemo posamezne glavne odstavke te resolucije.

1.) Južnoslovenski pevski savez stoji na principu edinstvenega pevskega saveza, ki naj bo izraz umetniškega in nacionalnega državnega edinstva v naši državi, tako, kot je to slučaj v Češkoslovaški in Poljski.

2.) Z ozirom na gornje, se pridružuje Južnoslovenski pevski savez Vseslovenskemu pevskega savezu pod pogojem, da bo osnovan na principu edinstvenih državnih savezov.

3.) J. P. S. poziva bratski Hrvatski pevački savez, da revidira svoje dosedanje stališče in da se vključi J. P. P. Nalaga se izvršilnemu odboru dolžnost, da stopi v dogovore s H. P. S.

4.) Kraljevsko vlado se naproša, da pomore uresničiti to idejo z vsemi svojimi razpoložljivimi sredstvi, uverjena, da pomaga edinstvenemu pevskega savezu v državi.

5.) Gospoda ministra prosvete se naproša, da doprinese tozadevne zakonske predloge, da se pevska društva — člani J. P. S. odveže enkrat za vselej plačevanja državnih taks na koncerte in pevske prireditve, dalje, da se ta društva oproste plačevanja taks, T. br. 1. in 5. zakona o taksah, na prošnje, ki jih vlagajo na državne oblasti, da z ozirom na umetniški in kulturni prestiž naše domovine v bodoče ne dovoli koncertnih turnej v inozemstvo društvom, ki niso včlanjena v J. P. S.

in da niso od žirije potrjena kot zmožna dostojno reprezentirati v tujini našo glasbeno umetnost. Samo takim društvom in to le s privoljenjem J. P. S. je država v stanu nuditi svojo pomoč. Da ministrstvo revidira učne načrte petja po državnih šolah s sodelovanjem in predlogi J. P. S. Vstavi naj se splošno določilo, da morejo biti pevovodje pevskim društvom le nastavljeni članom prosvetne stroke. Vdovi pokojnega skladatelja Mokranjca naj se definitivno regulira penzija v smislu narodnega priznanja. V vsakoletni proračun naj se vnese postavka za pomoč J. P. S-u in društvom, ki so včlanjena v njem.

6.) Gospod minister za promet se naproša, da izpremeni pravilnik o popustnih vožnjah in določi enkrat za vselej, da dobe pevska društva, ki so včlanjena v J. P. S., neomejeno število popustnih vozovnic za četrtinsko ceno, kadar prireajo koncerte po naši državi, aktivnim članom pevskih društev pa naj se dovoli legitimacija po načinu onih F. S., ki jim omogoča trikrat v letu potovanje za polovično vozno ceno.

7.) Savez naj se porazdeli v 26 žup, katerim se določi ime in katerih društveni pravilnik se ima prikrojiti v smislu določil saveznih pravil.

8.) Glavni odbor se pooblašča z ozirom na te odločbe, da izvrši vse potrebno tozadevno delo in doseže realizacijo resolucije do kongresa vseslovenskega pevskega saveza, ki je določen za leto 1930. v Zagreb, po odločitvi v Poznanju.

9.) Bodoči kongres J. P. S. naj se vrši v letu 1930. v Kotoru ob priliki proslave 90letnice najstarejšega pevskega društva v naši državi — Srpskega pevskega društva «Jedinstvo» v Kotoru.

Tozadevni prepis resolucije je bil te dni doposlan vsem pevskim zborom v državi skupno s pravili J. P. S., potrjenimi od ministrstva notranjih del kakor tudi od odseka za umetnost in književnost. J. P. S. je pod pokroviteljstvom N. j. Vel. kralja Aleksandra.

Dodatna okrožnica omenja načrt notranje organizacije, navaja pristopne takse, določa edinstveno glasilo J. P. S. (Glasnik pevskega društva «Stanković») in termin za prigras.

Kovačeva proslava. Pod pokroviteljstvom Udruženja gledaliških igralcev v Ljubljani se je vršila v soboto 9. novembra proslava petindvajsetletnega umetniškega delovanja opernega tenorista Leopolda Kovača. Zanimanje za proslavo, ki je pokazala reasumé simpatij, ki jih uživa slavljene, je bilo takšno, da so bile vstopnice že par dni poprej razprodane. Jubilant si je izbral za proslavo «Prodano nevesto», v kateri je nastopil v vlogi Vaška. Gostovala sta V. Nožinič, odlična hrvatska pevka in Mario Šimenc. Opero je dirigiral kapelnik Balatka. Slavljence so ob odprtem odru pozdravili Oton Župančič, Drenovec in Janko. Proslava se je vršila ob največjem navdušenju in je tako pokazala Ljubljana ponovno, da zna ceniti svoje umetnike. Ob 25letnici umetniškega delovanja je N. j. Vel. kralj Aleksander blagovolil odlikovati slavljence z redom Sv. Save IV. reda. Čestitamo!

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» študira nove zborovske skladbe za slavnostni koncert povodom 25letnice društvene obstoja in 20letnice, odkar je društveni pevovodja in artistični vodja Zorko Prelovec. Ob tej priliki izidejo tudi «Zbori» v slavnostni opremi z zgodovinsko vsebino in mnogimi slikami v bakrotisku.

Glasbeno društvo «Ljubljana» pripravlja v mesecu marcu leta 1930. velik cerkveni koncert klasične glasbe. V stolnici bo izvajalo skladbe Palestrine, Orlanda Lassa znameniti «Spokorni psalm». Pri tej priliki bo izvajana tudi Springerjeva skladba «Večer na Golgati», ki je pisana v stilu «Spokornega psalma». Dalje ima društvo predviden koncert moderne cerkvene glasbe in koncert moderne posvetne glasbe. Koncem leta, približno v oktobru 1930., priredi društvo koncertno turnejo na Moravsko.

Glasbeno društvo v Hrastniku je priredilo v nedeljo 17. novembra v Hrastniku ob priliki 10letnice obstoja vokalni in orkestralni koncert pod vodstvom Davorina Čandra. Orkester, ki ima dobroasedbo, je izvajal fantazijo iz opere «Cavalleria rusticana» in zelo točno dovršil svojo nalogo. Pa tudi pevski zbor je dokazal pri izvajanju Schwabovce Zdrava Marija, Spančeve «Ej, tedaj», Žgančevih pesmi, Adamičevi «Solnce sije» (ženski zbor), Adamič-Pavčičevem «Jezdecu», odlomku iz Sattnerjeve «Jeftejeve prisega» ter Pavčičevi

«Lenki» lepe sadove požrtvovalnega in vestnega študija. Koncert je bil prav dobro obiskan. Udeležil se ga je ves pevski zbor «Trboveljskega zvana»; med udeleženci sta bila tudi pevovodji Zorko Prelovec in O. Moll. Po koncertu se je razvila živahna zabava, pri kateri je prepeval «Trboveljski zvon».

Koroški pevci med nami. V petek 8. novembra t. l. so prišli v Ljubljano pod vodstvom pevovodje P. Kernjaka koroški pevci — 28 po številu. Popoldne so peli koroške narodne pesmi v «Radio», zvečer pa so priredili nastop v Unionu. Ljubljano so zapustili v soboto popoldne. Na kolodvoru sta se poslovila od njih Vinko Zor, tajnik Prosvetne zveze, in pevovodja M. Premelč. V nedeljo ob 12 dopoldne so prišli pevci iz Celja v Maribor, kjer so jim priredili pristrčen sprejem. Na kolodvoru jih je pričakovalo mariborsko občinstvo, godba «Drava» in «Glasbena matica». Goste je pozdravil postajenačelnik Mohorko, na kar jim je Matica zapela v pozdrav pesem «Domovina — mili kraj». Razvil se je lep sprevid v mesto. Zvečer so pevci nastopili z velikim uspehom v Unionski dvorani. Po koncertu se je vršil komerz v dvorani Zadrugne gospodarske banke in v ponedeljek so se pevci odpeljali nazaj v domovino (!).

Ljudski koncert. V soboto 9. novembra zvečer se je vršil v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani ljudski koncert novoustanovljenega glasbenega društva «Zarja» v Ljubljani. Orkester, sestavljen po večini iz samih delavcev, je pod vodstvom dirigenta Danila Bučarja, bivšega dirigenta šentjakobskega orkestra, dovršeno in v občudovanje publike odigral precej težke skladbe Beethovna, Griegla, Suppeja in Mendelssohna. V zvezi s tem se je predstavil šišenski vokalni kvintet pod vodstvom konservatorista Krista Perka. Opaziti je bilo, da je kvintet naštudiral pesmi v zadnjem času in da so imeli pevci precejšnjo tremo. Razumljivo je, da pesmi niso rodile zaželenega efekta, vendar moramo upoštevati dobro voljo pevovodje. Mlademu orkestru želimo lepega napredka!

Koncert «Brandl-Trio». V ponedeljek 11. novembra je prvič v Ljubljani nastopil komorni trio, ki ga tvorijo dame F. Brandl, H. Folger, H. Reiss. Na sporedu so bile skladbe Beethovna, Smetane, Händla, Brahmsa. Vse tri umetnice so tehnično prav dobro podkovane, vendar njihovi igri še manjka prave celotne zaokroženosti in toplote. Koncert je posetila zelo maloštevilna publika, a ta je pokazala pravo razumevanje za umetnost in nagradila umetnice s šopki in burnim priznanjem.

Pevačko i muzičko društvo «Konstantin» v Nišu je dne 25. novembra po daljšem premoru obnovilo svoje delovanje. Je to nacionalno kulturno železničarsko društvo, ki je bilo pred vojno eno najuglednejših in najagilnejših srbskih kulturnih društev, pa tudi znano po svojih izrednih uspehih. Društveni zbor šteje danes nad 70 članov. Pevovodja in godbeni kapelnik je kapelnik konjičke muzike Živanović.

Volaričev večer je priredila 29. novembra 1929. v okviru prosvetnih večerov «Prosvetna Zveza» v Ljubljani. Večer je bil posvečen spominu prerano umrlega goriškega skladatelja Andreja Volariča. David Doktorič, istrski duhovnik je orisal njegovo življenje in njegov glasbeni razvoj. Govor so spremljale skioptične slike in je medtem dovršeno prepeval akademski moški zbor Volaričeve skladbe. Ženski dvospev je občuteno podal «Divjo rožico», Niko Kuret pa je zapel «Rožmarin» in «Pogled v nedolžno oko». — Takih večerov bi si še želeli.

Novinarski koncert. Kakor je že običaj, tako se je tudi letos na državni praznik Ujedinjenja vršil v veliki dvorani «Uniona» novinarski koncert, ki je bil sijajno obiskan. Novinarski koncert je že od prej nekaka revija naših zborov. Tokrat so nastopili «Dijaški pevski zbor I. državne gimnazije» pod vodstvom Luke Kramolca, pevsko društvo «Slavec» (pevovodja Repovš), «Ljubljana» (dr. A. Dolinar) in «Zvon» (pevovodja Prelovec). Koncertni program je zaključilo orkestralno društvo Glasbene Matice, ki je izvajalo pod vodstvom prof. L. M. Škerjanca Saint Saensov: «Le carnaval des animaux». Vsi zbori, kakor orkester so želi viharo priznanje publike. Ob tej priliki se je naši koncertni publiki prvič predstavil Slovenski vokalni kvintet (Gostič, Jug, Petrovič, Vončina, Šule), ki kaže vse znake dobre pevske kvalitete, ki

pa bo do stabiliziranja ob pogostem študiju z barvno ubranostjo glasov.

Klavirski koncert Poženelove. V ponedeljek 2. decembra je priredila naša domača pianistka Jadviga Poženelova koncert. Tokrat je obsegal njen program Bachov «Fragment d'une suite», Chouperinove «Les Barricades mystérieuses», Scarlattijevo «Burlesko v g-molu», Beethovno sonato op. 31, D'Indyjev «Choral grave», Schubertov «As — aur Improptis op. 142», Schumannove «Simfonične etude», Program ni bil ravno interesanten, ker smo večino teh skladb slišali že od drugih izvajalcev. Svoje skladbe je izvajala z nežno žensko interpretacijo in je bil večer bolj salonskega kot pa strogo koncertnega značaja. Njen prejšnji koncert je nudil več pestrosti, pa tudi igra sama je bila učinkovitejša. Jadviga Poženelova, je učenka najodličnejše klavirske učiteljice v Parizu Selve Blanché. Utira si trdo pot v glasbeni svet in mi ji srečo iz srca želimo, saj ambiciozna je dovolj in naša domačinka je.

Pred tem koncertom v Ljubljani je poizkusila svojo srečo v Zagrebu. Žal, je nenaklonjena zagrebska kritika, ki je vajena tudi pri «svojih» kvalitativno slabših včasih celo triumfirati, nagradila mlado pianistino s kritiko, kakršne po vojni v zagrebskem časopisu še nismo zasledili. Pa naj se ne straši teh kritik, ki so v vsej poraznosti prikrivale povsem kaj drugega; nudi naj nam zopet koncert in takrat z izbranim slovenskim programom, ki nam ga ne manjka. Na ljubljanskem koncertu je bila dvorana slabo zasedena; pogrešali smo celo poslušalce iz glasbenih krogov in konservatorijske gojence. Dolžnost naša je, da se že enkrat naučimo ceniti prizadevanje mladih talentov, kot jih znajo ceniti drugi narodi in jih podpremo vsaj s posetom na njihovih prireditvah.

Josip Canić — petdesetletnik. Odveč bi bilo pisati posebno biografijo ob njegovi 50letnici, ker je preveč znan našemu glasbenemu svetu. Canićevo delovanje moremo deliti v tri skupine: kritičarsko, kompozitorsko in dirigentsko. Kot kritik je napisal nebroj kritik in esejev, životopisov, študij in enakega; kot komponist pa je napisal lepo število skladb. Velik del teh je tiskan. Njegove skladbe so vokalne in instrumentalne. Pred svojo boleznijo lanskega leta je izdal dve znameniti skladbi, in sicer «Hrvatsko narodno molitev» na besede pok. St. Radića in zbirko zborovskih kompozicij pod naslovom «Moja lira», ki obsega 38 kompozicij. Kot dirigent je deloval pri dvajsetih raznih društvih in je dirigiral nad 50 koncertov. Baval se je pa tudi z literaturo in napisal dramo «Sudbina» in filmsko dramo «Žrtve sablasti». — K petdesetnici naše čestitke!

Koncert H. P. D. «Tomislav» v Sr. Mitrovici. Ne eno društvo, tudi druga društva spremljajo včasih v njih razvoju težave, ki se ne dajo zlahka premestiti in onemogočiti za čas redno in smoteno delovanje. S takimi težkočami se je borilo tudi hrvatsko pevsko društvo «Tomislav» v Mitrovici. Ali kljub temu je društvo in corpore nastopalo ob raznih nacionalnih in javnih prilikah. Sedaj je pregazilo krizo in 3. novembra, po daljšem odmoru, priredilo v Hrvatskem domu sijajno uspeli koncert, pri katerem so morali več točk ponavljati. Na programu so bile skladbe Ivana Ocvirka, Rudolfa Tačlika, Frana Lhotke, Vilka Novaka in F. S. Vilharja. Zbor vodi pevovodja Peter Strniša.

Krstna slava «Obilića» v Beogradu. 21. novembra dopoldne je imelo akademsko pevsko društvo «Obilić» v Beogradu v veliki dvorani nove univerze svojo krstno slavo sv. Arhandedjela Mihajla. Nj. Vel. kralja je zastopal polkovnik Savić; prisotni pa so bili minister prosvete Boža Maksimović, minister Nikola Uzunović, inspektor notranje uprave Bogosavljević, člani diplomatskega kora ter predstavniki nacionalnih, kulturnih in gospodarskih organizacij. Po izvršenem cerkvenem obredu je odpel mešani zbor društva nekaj pesmi, med temi štiri medjimurske pesmi v kompoziciji Josipa Stolcerja. Sledila je zakuska, katere gostitelj je bil domačin slave rektor Čedomir Mitrović. Spomladi 1930. priredi društvo pevsko turnejo v Francijo.

Varaždinske prireditve. Varaždin je imel v novembru t. l. dve večji glasbeni prireditvi. Varaždinske Hrvatice so priredile v župni cerkvi sv. Nikole cerkveni koncert v korist varaždinskih sirot. Pri sijajno uspelem koncertu so sodelovali profesorji Kauzer, Schädelbauer, Miškulin, njihovi učenci

č. o. Anselmo Canjuga, Anka Stöhr — hči pokojnega hrvatskega skladatelja Antona Stöhra, Vojtehovski, Smutka in kapelnik vojne glasbe Gjuro Steha. — 23. novembra pa je priredilo dijaško udruženje na realni gimnaziji v veliki dvorani mestnega gledališča koncert, na katerem so nastopili tamburaši in so bile izvajane tudi skladbe za klavir in violino pod vodstvom ravnatelja prof. Miškulina.

Split slavi pokroviteljico glasbe. V petek 22. novembra, na dan sv. Cecilije, zaščitnice glasbe, je priredila sokolska muzika obhod po mestu. Igrala je koračnice in priredila podoknice banu dr. Tartaglii, županu dr. Račiću in sokolskim starešinam. Po obhodu je imela muzika godovno večerjo v restavraciji «Slavija». — Pevsko društvo «Sv. Cecilija» pa je proslavilo praznik svoje zaščitnice v nedeljo 24. novembra s peto sv. mašo v stolni cerkvi. Četveroglasen moški zbor je pel Stehlejevo mašo, a po opertoriju je pel tenor solo Ilija Žizak Strillerjevo «Zdravo Marijo».

Koncert Eleonore Spencer v Zagrebu. V sredo 20. novembra je priredila v Zagrebu klavirski koncert ameriška umetnica Eleonora Spencer. Zagrebška kritika omenja, da odlikujejo pianistino simpatična in solidna prednašanja skladb, da pa ni zapustila nobenih posebnih vtisov. Odigrala je komade starih mojstrov. Koncert je bil katastrofalno slabo obiskan. Sploh se opaža pri vseh tosezonskih zagrebških koncertnih prireditvah minimalno zanimanje za nje.

Bolgarski koncert v Beogradu. 25. novembra je priredila v Beogradu koncert bolgarska umetnica Ljiljana Hristova, hči skladatelja Dobri Hristova, ki jo tudi spremlja na njeni turneji. Umetnica je nastopila z zelo uspešnim programom, ki je vseboval tudi skladbe našega skladatelja Emila Adamiča. Beograjska kritika se izraža o tem koncertu nenavadno laskavo.

Kragujevačko pevačko društvo, ki je do zdaj imelo naslov «rusko-srpskega pevskega zbora» je sklenilo na svojem občnem zboru 7. novembra t. l. da spremeni naslov v «Pevski zbor kraljeviča Andreja». Poslalo je tozadevno prošnjo v privoljenje Nj. Veličanstvu kralju, ki je prošnji ugodil. Ko je društvo na članskem zborovanju sporočilo o privolitvi, se je zborovanje razvilo v manifestacijo. Omeniti je pri tej priliki, da je zbor gojil z veliko vnemo tudi slovensko posvetno in cerkveno petje. Zdaj se marljivo pripravlja za velik umetniški koncert.

«Seljačka Sloga» preneha. Po časopisnih vesteh se dozna, da bo v kratkem likvidacija «Seljačke Sloge» znane hrvatskega kulturnega društva. Istotako se bo v kratkem izvršila likvidacija pevske župe «Matija Gubec», ki je bila ustanovljena v svrhu delovanja kmetijskih pevskih zborov. Prenehal pa da bo tudi izhajati list «Hrvatska narodna pesma». V zvezi s temi vestmi sporoča zadnja številka «Doma», da se bo vršila 8. decembra skupščina, na kateri bo šele definitivno sklenjeno o nadaljnjem obstoju ali pa popolni likvidaciji. Kot vzrok morebitne likvidacije se omenjajo finančne težkoče, kar pa je dvomljivo in malo verjetno.

Dan Velike tišine v Zagrebu. V počaščenje in spomin v svetovni vojni padlih in želji za svetovni mir je ta dan Zagreb izredno slovesno proslavil. Po določilih pripravljalnega odbora se je vršila slovesnost v veliki dvorani Glasbenega zavoda. Slavje je povečalo veličastno petje društva «Lisinski», ki je pod vodstvom dirigenta M. Sachsa odpelo prvi in zadnji stavek Tajčičeve kompozicije «Četiri duhovna stiha».

Zagorski pevci v Beogradu. Kmetje in kmetice iz hrvatskega Zagorja so priredili v novembru poučno potovanje v našo prestolico in kraje bivše Srbije. Med udeleženci, ki so bili povsod iskreno pričakani in deležni staroznane slovanske gostoljubnosti, sta bili tudi pevski društvi «Grozđ» iz Gradeca in «Petar Zrinski» iz Vrbovca, ki sta priredili v Beogradu lepo uspeli koncert.

Gostovanje naših oper v Atenah. Po časopisnih vesteh se dozna, da namerava ravnatelj atenske opere povabiti na gostovanje člane beograjske in zagrebške opere.

Gostovanje beograjske operete. Beograjska opereta, ki je na gostovanjih po Dalmaciji, je dala 11. novembra na Sušaku v dvorani «Jadran Palace Kina» svojo prvo predstavo Martos Szirmajevu «Aleksandra» v treh dejanjih. Dvorana je bila nabito polna in tako je Sušak dokazal, da zna razumeti vsako akcijo, ki gre v prilog populariziranja umet-

nosti. 12. novembra so odigrali Fallovo opereto «Španjolski slavju», a 15. novembra zaključno «Svatba u Hollywoodu».

Nova glasbena dela. V tisku in založbi «Universal Edition» na Dunaju je izšel Božidarja Širole «Sv. Ciril in Metod» s podloženim hrvatskim in nemškim tekstom, v izdaji društva sv. Jeronima v Zagrebu pa njegov «Staroslovenski requiem» za zbor in orgle. — Krsto Odak je izdal v litografirani izdaji «Dvije male skladbe za violino i klavir». — Mojster Jakov Gotovac pa javlja, da je dovršil svojo novo opero «Morana».

Tajčičeve kompozicije v Ameriki. Pianist Aleksander Borovskij je odigral na svojih koncertih v Rio de Janeiro z velikim uspehom Tajčičevo skladbo «Sedam balkanskih igara». Izvajal jo bo tudi na svojih koncertih v Montevideu, San Paolu. V razgovoru z novinarji v Buenos Airesu se je izjavil zelo laskavo o hrvatski klavirski muziki.

«Mamzelle Nitouche» v Kranju. Gledališki oder Narodnega doma v Kranju slovi po Gorenjski kot izredno agilen, ki se se je povzpел nad povprečni nivo podeželskih odrov. Z izbornimi močmi v igralskem oziru in orkestru, ki ga spretno vodi dr. Stanko Sajovič, so spravili na oder opereto «Mamzelle Nitouche» ponovno v tej sezoni 14. in 17. novembra. Opereta, ki je že v minuli sezoni pokazala izredno posrečen poskus izvajanja, je dosegla obakrat nezmanjšani uspeh, kar je pač glavna zasluga dirigenta.

Skladatelj Mihovil Logar. Zagrebški kvartet je v novembru izvajal v Zagrebu novo kompozicijo mladega slovenskega, v Beogradu živečega, skladatelja Mihovila Logarja. Logar je študiral v Pragi pri Souku. Prvi njegov kvartet je dosegel lansko leto na beograjskem festivalu velik uspeh. V založbi Jovana Frajta v Beogradu so izšle doslej sledeče njegove kompozicije: «Mala serenada», «Uspavanka» in klavirska suita «Musique a mon bébé». Spisal je tudi opero «Shakespeareova simfonija» za orkester in sceno.

Zgled pevske vztrajnosti in požrtvovalnosti so člani pevskega društva «Kum» v Radečah pri Zidanem mostu. Zbor šteje preko 20 pevcev, ki hodijo dvakrat tedensko ob večerih v trideset ure oddaljeno Loko k svojemu pevovodji na vaje. Le redko se dogodi, da kateri pevec vajo zamudi. Posnemajte jih pevci drugih društev, ki imate društvene prostore pred nosom!

Rijavec v Parizu. Naš slavni rojak operni pevec Josip Rijavec je imel novembra v Parizu štiri koncerte, in sicer 3. in 4. v Theatre Chatelet, 7. in 8. pa je nastopil v Salle Gaveau. Pri klavirju ga je spremljal Maurice Faure. Dvorana je bila nabito polna najodličnejše pariške publike; prireditve samo sta posetila tudi namestnik nemškega konzula v Parizu ter naš ataše za tisk Mirković. Koncerti so uspeli nepričakovano sijajno, o čemer pričajo številne zelo laskave kritike v pariških dnevnikih. Na koncertu 8. novembra je moral celo ponoviti Viteslav Novakovo «Dečva, dečva» in partijo iz «Tosce». Deležen je bil iskrenih in burnih ovacij ter številnih čestitk, med katerimi prednjači čestitka nemškega konzula. Pred njegovim odhodom iz Pariza ga je posetil ravnatelj «Opere Comique» Ricouse in ga zaprosil za dvoje gostovanj. Rijavec je sprejel ponudbo za januar 1930, ker hoče dotlej naštudirati vlogo iz «Manona», ki jo je do zdaj pel v italijanskem jeziku, v francoskem jeziku. 9. novembra je odpotoval v Berlin, od tam pa potuje v Prago, kjer priredi dva koncerta. V decembru gostuje v Bruslju, odtod se vrne v Pariz, nato pa gre v London. Čestitamo našemu rojaku na njegovih uspehih in mu želimo še nadaljnjih lavorik.

«Darinka» je naslov romantični spevoigri v treh dejanjih po Ant. Hribarjevi junaški pesmi «Krški zmaj», ki jo je priredil in uglašil duhovni svetnik Josip Lavtižar. Avtor, znan po že dosedaj izdanih spevoigrah «Mlada Breda», «Grof in opat», «Adam Ravbar» in številnih drugih glasbenih delih, je s tem delom podaril podeželskim odrom lahko in simpatično delo. Zasedba «Darinke» zahteva osem moških in tri ženske moči. Predpisana je s spremljevanjem klavirja ali pa harmonija. Dela v oceno nismo prejeli, vest prinašamo po «Slovencu».

Nove češkoslovaške kompozicije. Skladatelj J. Kvapil dokončuje oratorij in variacijo za trompeto in klavir. V. B. Aím pripravlja deset narodnih pesmi za solo in klavirsko spremljavo; J. Rídký končuje trostavkovni kon-

cert za violinčelo z orkestrsko spremljavo, dočim O. Zich moški zbor «Rodná zem» na besedilo J. Hora.

Stoletnica Antona Rubinstejna. Glasbena Rusija praznuje stoletnico rojstva svojega največjega pianista Antona Gregoroviča Rubinstejna. Rojen je bil Rubinstein 28. novembra leta 1829. v Vihvatincu in je umrl 20. novembra 1894. v Peterhofu pri Leningradu. Kot pianist je dosegel velikanske uspehe in si pridobil svetovni sloves. Izčrpen življenjepis s pregledom njegovih kompozitornih del in poročilo o svečano-stih v Rusiji izpod peresa našega sotrudnika Vl. Pfeiferja pri-občimo v eni prihodnji številki «Zborov».

«Jenufa» v Monakovem. V novembru je bila v monakovski državni operi vpriporjena pod Elmendorzovim temperament-nim vodstvom Janačkova opera «Jenufa», ki je bila pred par leti vpriporjena v New Yorku, na Dunaju in posameznih nemških gledališčih, pa se ni nikjer mogla dalje časa za-držati na repertoarju. Monakovski publiki je očividno zelo imponirala, kajti vsa kritika enodušno hvali delo in sklada-telja in pomenja ta monakovska vpriporitev pozno ali glo-boko občuteno počaščenje lani umrlega odličnega češkoslo-vaškega komponista.

Nenavaden poizkus. Direktor pariške opere «Opéra Comi-que» je napravil nenavadno poizkušnjo. To pa z utemelji-tvijo, da je potreba zvedeti mnenje posetnikov opere in ker smatra, da je gledališče radi publike in ne obratno. Pri tem je seveda jemal v glavni obzir gledališko blagajno. Sklical je javno anketo, pozval abonente tega največjega francoskega teatra, da mu javno izrazijo žejo, kakšne opere bi najbolj želeli v tej sezoni. Rezultat ankete je bil porazen za «moder-no», a naravnost triumfalen za «staro glasbo». Neki abonent je izjavil, da raje poslušaj enkrat «Fausta» nego trikrat katerokoli moderno delo. Anketa je potrdila, da so vsi udeleženci istega mnenja. Na prvo mesto je postavil Wagnerja, potem slede opere: Boris Godunov, Faust, Don Juan, Salam-ba, Samson in Dalila, Herodiada, Thais, Traviata, Romeo in Julija, potem šele pridejo na vrsto moderna dela: Maruf, Monna Vanna, Saloma, Rosenkavalier itd. Tako se je publika zavzela za «antiko» in to pariška velemestna in izbirčna publika.

Koncerti pevske proslave v Avstriji. V nedeljo 17. novem-bra je proslavilo celovško pevsko društvo «Koschatbund» desetletnico svojega obstoja. Kot uvod v proslavo se je vršilo dopoldan odkritje Koschatovega spomenika; zvečer pa se je vršil jubilejni koncert, ki so ga poleg meščanstva posetili župan dr. Bercht, podžupan ing. Pichler, nemški generalni konzul Haas i. dr. Program je obsegal dva zbora z spremlje-vanjem orkestra, Koschatove pesmi in koroške narodne pesmi. Zbor pod vodstvom prof. Mannharta je pokazal veliko znanje in dosegel hvalevredno uspeh. — V Brucku je pri-redilo svoj jesenski koncert tamošnje moško pevsko društvo pod vodstvom direktorja Grissmanna. Koncert se je vršil v spomin 50letnice smrti Engelsberga in je bilo na njem iz-vajano obsežno zborovsko delo skladatelja «Das italienische Liederspiel». Izvajana so bila dalje dela: Beethovnova «Hymne an die Nacht», Naglerjeva «Siehst du das Meer», Hegarjeva «Gewitternacht» in Bruchova «Normanenzug». Ženski zbor je odpel Mojsisovicsevo «Die Nacht» in Heuser-jevo «Der Blumen Rache». Bil je pravi umetniški večer, ki je zapustil najgloblji utis pri vseh poslušalcih.

17. novembra je bil koncert pevskega društva v Donawitzu, 19. v Knittenfeldu, 25. v Kapfenbergu in 30. novembra v Gracuu. To so bili koncerti ondotnih pevskih zborov. — Posebne omembe pa je vreden 1500ti koncert «Wiener Männersängervereina», ki se je vršil v nedeljo 24. novembra zvečer v državni operi na Dunaju ob popolni udeležbi naj-odličnejše dunajske koncertne publike. Koncert društva, čigar ime slovi danes že daleč preko meja Avstrije, je ob-segal izključno le Wagnerjeva dela kot «Meistersinger» in «Parsival». Zaključna skladba je bila izvajana «Das Liebes-mahl der Apostel». Pri prireditvi sta sodelovala tudi dunaj-ski damski zbor in Philharmonija — vsi pod vodstvom prof. Grossmanna. Čisti dobiček je bil določen za postavitev spomenika Richardu Wagnerju.

Ernest Kronek, skladatelj moderne opere «Jonny svira», je napravil glasbeno spremljavo k Shakespeareovi «Sen-poletne noči», Premiera bo še to sezono v Königsbergu.

Himna Panevrope. Zadnja številka dunajske «Panevrope» prinaša vest, da je proglašena Beethovnova «Pesem radosti» iz njegove «Devete simfonije» za himno Panevrope. Izbera in odločitev je motivirana s tem, da je le kompozicija naj-večjega Evropejca mogoča, da postane himna Panevrope.

Naši grobovi. V Travniku je umrl 26. novembra in bil po-kopan ob gromni udeležbi meščanstva znani narodni delavec Ivo Božić. Pokojni je bil osnovelec hrvatskega pevskega društva «Vlašić» v Travniku, delal pa je zelo mnogo tudi za Napretkovo idejo. Vse svoje življenje je v glavnem posvetil nacionalnim potrebam.

V Sremski Mitrovici pa so pokopali 25. novembra ondotne-ga grško-katoliškega župnika Vladimira Segedijskega, pred-sednika hrvatske pevske župe «Klajić» in mitroviškega pev-skega društva «Nada». V cerkvi so odpeli mešani zbori «Tomi-slava» in «Nade» pesem «Spomen mrtvima», pred cerkvijo pa je zapela «Nada» Gerbičeva «Rože in trnje», na kar se je po-slovil v imenu pevske župe Ante Ofner. Pokojni je umrl star šele 35 let in je imel pogreb, kakršnega Mitrovica ni imela že dvajset let. — Večnaja jim pamjat!

Iz uredništva in upravnistva

V zadnjem zvezku letošnjega letnika «Zborov» priobčuje-mo daljši V. Mirkov mešan zbor «Domovini», A. Job-stov moški zbor «Na vasi» in dr. F. Kimovčev mešani zbor. Prvi zvezek prihodnjega letnika izide po možnosti dne 1. februarja 1930. kot slavnostna številka povodom 25-letnice obstoja pevskega društva Ljubljans-ki Zvon (1905), ki bo obsegala društveno zgodovino, sta-tistiko članstva itd. Zvezek bo opremljen s številnimi slikami v bakrotisku. Morebitne prispevke za književno prilogo po-vodom društvenega jubileja sprejema uredništvo do 10. janu-arja 1930.

Skladatelj Marij Kogoj je priobčil v zadnjem zvezku «Ljubljanskega Zvona» članek «Prosvetna zborov-ska produkcija pri Slovencih», v katerem se prav po nepotrebnem zaganja v «Novo Muziko», naš list pa celo popolnoma prezre. Nas to prav nič ne boli. Nepobitno dejstvo je, da so «Zbori» tekom petih let svojega obstoja mnogo storili za napredek naše zborovske glasbe, saj sreča-vamo v njih priobčene skladbe na vzporedih vseh naših pevskih društev; če bi pa list hoteli usmeriti le v «duhu mlade generacije», kot bi želel Kogoj, bi «Zbori» prav tako hitro zmrznili kot so svojčas njegovi «Trije labudi»!

V V. Mirkovi skladbi «Domovini» popravil!

1. V 20. taktu prvega in tretjega dela v basu zadnji dve četrtniki H in ne B.
2. V 19. taktu pred prvo četrtniko I. tenorskega h in tretjo četrtniko sopranskega h' razveznik!
3. V srednjem delu ima alt v 6. in 10. taktu e' in ne es'. Isto velja v 37. taktu srednjega dela za alt in v 41. taktu za sopran.
4. V 24. taktu srednjega dela imata sopran in alt des" oz. b', v 29. taktu ista dva glasova b' oz. g'. —

P. n. našim skladateljem! Pošljite nam svoje nove skladbe! Lahkih, pevnih moških in mešanih zborov nam manjka!

P. n. glasbenim pisateljem, zgodovinarjem! Prosimo za pri-spevke!

P. n. tajnikom pevskih društev in zborov! Poročajte nam o delovanju vaših društev! Dopisujte nam!

G. F. R., P. V zadnjem zvezku priloženem ceniku skladb iz-izdaj pevskega društva Ljubljanski Zvon dobite lepo število prav lahkih moških zborov po bagatelni ceni. Sploh smo ne-katerim izdajam cene znižali.

G. A. Š. v R. Prelistajte letnike «Pevca»! — Življenjepise skladateljev prinašajo «Zbori» že od leta 1926.

Pevska društva, pevske zbori, pevci in pevke! Obnovite naročnino na «Zbore» za leto 1930. takoj! Za nje poravnava se poslužite današnjemu zvezku priložene položnice in na-kažite upravi 50 Din. Kdor ne poravnava naročnine, ne prejme drugega zvezka več. — Pridobite «Zborov» novih naročnikov! Podpirajte svoj list! — Podpirajte pa tudi «Novo muziko», «Cerkveni glasbenik» in «Prosvetni glasnik» (Pevce)!

Urednikov zaključek 10. decembra 1929.

DOMOVINI.

(Griša Koritnik.)

Vasilij Mirk.
(Maribor)

Žbori 1929
Letnik V. št. 6 a.

Soprani
Alti

Gibljivo in veličanstveno.

Tenori

Basi

*)

*)

f O Do-mo-vi — na, ti na-se-ga bičja vse

f O Do-mo-vi — na, ti na-se-ga bičja vse

Do-mo-vi — na, ti na-se-ga bičja vse

rit. a tempo — bi — na! Po-nosno ze-le-nje br-šlja — na in mehko in

rit. a tempo — bi — na! Po-nosno ze-le-nje br-šlja — na in mehko in

rit. a tempo — bi — na! Po-nosno ze-le-nje br-šlja — na,

počasneje mf a tempo olj-ke po-hlevno br-ste-nje, vo-bla-ke ra-stoča pla-ni

počasneje mf a tempo olj-ke pohlevno br-ste-nje, vo-bla-ke ra-sto-ča plani

mf vo-bla — ke ra-stoča pla — ni

f pp počasni a tempo na in mir di-ha-jo-ča rav-ni-na! O Do-mo-vi

pp počasni na in mir di-ha-jo-ča rav-ni-na! O Do-mo-vi

f pp na in mir!

f Domo-

*) Priporoča se mestoma spremljanje na klavirju ali harmoniju.

cresc. *ff* *široko*

na: živ-lje-nje na-ro-da, družbe, človeka, ra-sti od ve-ka do

cresc. *ff* *široko*

na: živ-lje-nje na-ro-da, družbe, človeka, ra-sti od ve-ka do

cresc. *ff* *široko*

- vi — na: živ-lje-nje naroda, družbe, človeka, ra-sti od ve-ku do

Počasi *mf* *široko*

ve — ka! — Jz kme to ve

pp *mf* *široko*

ve — ka! — Jz kme to ve

pp *mf* *široko*

ve — ka! — Jz kme to ve

skro-mne, iz skromne dru — ži — ne iz — vi — ra — jo tvo — je

skromne dru ži ne iz vi ra

skromne dru ži ne iz vi ra

skromne dru ži ne iz vi ra

skromne dru ži ne iz vi ra

tr-o-je vr — li — ne, pospeševaje

jo vr li ne, gra — de — če iz borne o — snove gra —

jo vr li ne, p *pospeševaje* *mf*

jo vr li ne, gra — deče iz borne o —

- deče iz borne o - snove, do - mo - ve, zvo - no - ve, bro -
domo - ve, bro do
- snove, gra - deče iz borne o - snove do - move, bro -

ff rit. do - ve. *vedno poča-*
ve, zelo krepko in široko!
rit. ff do - ve, gra - de - če do - move, zvo - no - ve, bro do - ve! *vedno poča-*
ff Gra - de - če do - mo - ve, zvo - nove, bro da - ve! *vedno poča-*

sl. slad - ka be - se - da, živ plamen iz mrtve davnine, *pp* ne, o
sl. slad - ka be - se - da, živ plamen iz mrtve davnine, *pp* ne, o
časi. slad - ka be - se - da, živ plamen iz mrtve davnine, *pp* ne, o

zadržujoče
slad - ka be - se - da, živ plamen iz mrtve davnine, *zadržujoče* ne,
slad - ka be - se - da, živ plamen iz mrtve davnine, *zadržujoče* ne,
slad - ka be - se - da, živ plamen iz mrtve davnine, *zadržujoče* ne,

a tempo

p *o* Ma ti, ki da la člo-
p Ma ti, ki da la ne-
p *o* Ma ti, ki da la ne-
- veštvu nesmrtni si či ne! ki da la

p *mf* *o* Ma ti, ki da la člo-
p *mf* *o* Ma ti, ki da la ne-
p *mf* *o* Ma ti, ki da la ne-
- smrt ne či ne, ki da la ne-
- smrt ne či ne, ki da la ne-
- smrt ne či ne, ki da la ne

ritard. *Tempo I.*
- smrt ne či ne! O Do-mo-vi-
- veštvu nesmrtni si či ne! O Domovi-
- smrt ne či ne! O Domovi-
- smrt ne či ne! O Domovi-

rit. *ff* *rit.* *f* *a*
na! Ti si ljubezen, u te ha! kre-
na! Ti si ljubezen, u te ha! kre-
- vi na! Ti si ljubezen, u te ha! kre-

tempo

počasneje

a

-pči-lo nam nu-diš, ko zdvajamo o-ma-hu-jo — či, od—

-pči-lo nam nu-diš, ko zdvajamo o-ma-hu-jo — či, od—

-pči-lo nam nu-diš, od— pu—

-pu-ščaš ne vre-dnim, ki to ne-mo v morju ne ve re, ne

-pu-ščaš ne vre-dnim, ki to ne-mo v morju ne ve re,

— ščaš ne vrednim, ki to ne-mo v morju ne ve re,

-ve re in gre-ha! O Ma—ti, ne daj, da po—

-ve re in gre-ha! O Ma—ti ne daj, da po—

pp gre-ha! ne daj, da po—

-zablje-ni vtonemo, dvigni nam srca v vi-ši—ne Mi—ru in Pra—

-zabljeni vtonemo, dvigni nam srca v vi-ši—ne Mi—ru in Pra—

-zabljeni vtonemo, dvigni nam srca v vi-ši—ne Mi—ru in Pra—

Počasi in s povdarkom

-vi- ce, da v kr-vi in du hu, da

-vi- ce, da v kr-vi in du hu, da

-vi- ce, da v kr-vi in du hu, da

v kr-vi in du hu po-gle-da-mo v li-ce

v kr-vi in du hu po-gle-da-mo v li-ce

v kr-vi in du hu po-gle-da-mo v li-ce

zelo široko

Ti-stemu, ki zad-nji je pr-

Ti-stemu, ki za-dnji, ki za-dnji je pr-

Ti-stemu, ki za-dnji je pr-

-vi! O-Do-mo-vi-na!

-vi! O-Do-mo-vi-na!

-vi! O-Do-mo-vi-na!

Žbori 1929.
Letnik v št. 6 v.

~ SVOJEMU TENORISTU SLAVKU ERZNOŽNIKU,

NA VASI.

(DANILO GORINŠEK.)

Anton Jobst.
(Žiri.)

Moški
zbor.

Mirno.

De_kle_ta se že zbi_ra_jo, na va_si sanja

The first system of the musical score is for a men's choir. It features a treble and bass staff in G major (one sharp) and 6/8 time. The tempo is marked 'Mirno.' (Ad libitum). The lyrics are 'De_kle_ta se že zbi_ra_jo, na va_si sanja'. The music is written in a simple, homophonic style with a piano (p) dynamic.

mrak,

Hitreje.

mf

zadržano

sanja mrak, de_kle_ta mrak od sti_ra_jo, lah je njih spev sla

The second system continues the musical score. It includes the lyrics 'sanja mrak, de_kle_ta mrak od sti_ra_jo, lah je njih spev sla'. The tempo changes to 'Hitreje.' (Faster). The dynamics are marked 'mf' (mezzo-forte). The music is written in a more active style with some syncopation.

Zelo živo-veselo.

_dak. Pa fantje v vas privriskajo, privriskajo, že

fan_tje

The third system of the musical score is marked 'Zelo živo-veselo.' (Very lively and cheerful). It features a 2/4 time signature and a forte (f) dynamic. The lyrics are '_dak. Pa fantje v vas privriskajo, privriskajo, že fan_tje'. The music is more rhythmic and energetic.

temna noč molči, de_kle_ta jim odvriskajo, odvriskajo; to

The fourth system continues the musical score. It includes the lyrics 'temna noč molči, de_kle_ta jim odvriskajo, odvriskajo; to'. The tempo is marked 'zelo' (very) and the dynamic is 'f' (forte). The music is written in a lively, rhythmic style.

ff *1.* *2.*

po-lje mlada kri. Pa kri. Za vriskal ž njimi

ff *mf*

bi na glas, za vriskal ž njimi bi na glas, za vriskal ž njimi

f *mf*

Počasneje *Zelo počasi*

p *pp*

bi na glas. A je sr-ce mi vstrepeta-lo, za ves ta božji

ff *p*

zadržano *živo* *zadržano*

mf *f* *mf* *ff*

žar in kras se mi ta hip je zba-lo.

mf *f* *mf* *ff*

"Zbori" 1929.
Letnik V. št. 6 c.

HITIMO, O KRISTJANI.

Slovesno. ♩ = 62.
Sopran in alt.

Dr. Fr. Kimovec.
(Ljubljana).

**Moški
zbor.**

1. Hi ti mo, o kri stja ni, za
2. Med na mi Bog pre bi va, pre
3. Be se de nam živ lje nja Zve
4. Pri šel je Je zus mi li, nam

1. za u pno pred ol tar; tam
2. pre do bri naš pa stir, nam
3. Zve li čar go vo ri, stu
4. nam ve re luč pri žgal, da

1. u pno pred ol tar tam
2. do bri naš pa stir, nam
3. li čar go vo ri, stu
4. ve re luč pri žgal, da

1. hi ti mo pred ol tar,
2. pre do bri naš pastir,
3. Zve li čar go vo ri,
4. nam ve re luč pri žgal,

1. Je zus duše hra ni, jim se be da je
2. mi lo sti ra zli va, o zna nja du šam
3. de nec prero je nja iz njih nam žu bo
4. bi za njim ho di li, je dar nam sve ti

1. Je zus duše hra ni, jim se be da je v dar,
2. mi lo sti raz li va, o zna nja du šam mi r.
3. de nec prero je nja iz njih nam žu bo ri.
4. bi za njim ho di li, je dar nam sve ti dal.

Hitreje ♩ = 80
1 gl. (ali 4 gl.)

4 glas.

mf

1. v dar. Lju-be-zen pri-va bi-la na
2. mir. Te-lo nam da-je v hra-mo, v pi-
3. ri. V ne-be-su po-t nam ka-že re-
4. dal. Hi-ti-mo vsi v za-ve-tje, nje

ten. bas.

p.

mf *zadržuj v prvo brzino S. A.* *mf*

1. zemljo bo Bo-ga Ma-ri-ja po-da-
2. ja-čo svo-jo kri-ve-se-lo pojmo
3. sni-če ve-čne žar, sla-bo-sti, gre-he
4. go-ve mi-lo-sti, pri-Je-zu-su-le

mf T.

1. Ma-ri-ja po-da-
2. ve-se-lo pojmo
3. sla-bo-sti, gre-he
4. pri-Je-zu-su nam

B.

mf

f

1. ri-la bo dušam, dušam Je-zu-sa.
2. sla-vo Zve-li-čar-ju vse dni, vse dni.
3. na-se po-kri-va spravi, spravi dar.
4. cve-tje nam u-pa-nja žari, ža-ri.

f

1. ri-la bo dušam, dušam Je-zu-sa.
2. sla-vo Zve-li-čar-ju vse dni, vse dni.
3. na-se po-kri-va spravi, spravi dar.
4. cve-tje nam u-pa-nja žari, ža-ri.

f

Najboljši
šivalni stroj
in kolo
je
Gritzner, Adler

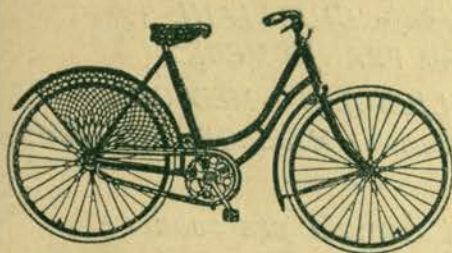

v materialu in konstrukciji, za dom, obrt in industrijo, istotam

švicarski **Dubied** in pisalni **Urania**
pletilni stroj stroj

v treh velikostih. — Posamezni deli, pneumatika, igle, olje, samo pri

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

za vodo, blizu
Prešernovega
spomenika.

Telefon 2913

Pouk brezplačen.

Ugodni
plačilni pogoji.

„Slavija“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA
BANKA

v Ljubljani

ZAVARUJE PROTI OGNJU, TATVINAM,
NEZGODAM ITD. TER NA DOŽIVETJE
IN ZA SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

DOMAČE PODJETJE.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzjavni naslov: Kredit Ljubljana

LJUBLJANA

Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2808 in 2807

PREŠERNOVA ULICA ŠTEV. 50 (V LASTNEM POSLOPJU)

OBRESTOVANJE VLOG, NAKUP IN PRODAJA VSAKOVRSNIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV, DEVIZ IN VALUT, BORZNA NAROČILA, PREDUJMI IN KREDITI VSAKE VRSTE, ESKOMPT IN INKASO MENIC IN KUPONOV, NAKAZILA V TU- IN INOZEMSTVO, SAFE-DEPOSITS ITD. ITD.

LITOGRAFIJA

OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG, LJUBLJANA

IGRIŠKA ULICA 6

razmnožuje note po zelo solidnih cenah ter izdeluje vsakovrstna druga
litografska dela, kakor etikete, lepake, delnice itd.

Glasbene priloge „Zborov“ so natisnjene v LITOGRAFIJI ČEMAŽAR in DRUG.

Priporoča se Vam pri nabavi radio aparatov in radio
potrebnin tordka

RADIOVAL

specijalna radio trgovina.

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo
Loewe-Radio, Berlin.

Ljubljana, Dalmatinova ulica 13
Telefon št. 33-65

Kupite nogavice, rokavice,
žepne robce, kravate, srajce
in ovratnike, klote, šifone,
dežnike, palice, nahrbtnike,
razne trakove, jedilni pribor,
alpaka srebro, žepne nože,
škarje, lasostrižnice ❖ ❖ ❖ ❖

kompletne potrebnine
za šivilje, krojače, čevljarje,
tapetnike, sedlarje, sportne
in toaletne, najceneje pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA

ob vodi, v bližini Prešernovega spomenika.

USTANOVLJENO LETA 1895 ♦ POŠTNI ČEKOVNI RAČUN 14.075

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSODJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČIČEVA ULICA ŠT. 5.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

„GROM“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA ŠT. 41

Naslov za brzojavke: „Grom“. Telef. Interurb. 2454

Medić-Zankl

tvornice olja, firneža, lakov in barv,

družba z o. z.

Centrala v LJUBLJANI.

Lastnik FRANJO MEDIĆ.

Tovarne: LJUBLJANA-MEDVODE.

Podružnice in skladišča: MARIBOR, NOVI SAD.

Lastni domači proizvodi:

Laneno olje, firnež, vse vrste lakov,
emajlno-lakastih in oljnatih barv.

Kemično čiste in kemično olepšane kakor
tudi navadne prstene barve vseh vrst
in barvnih tonov, čopičev, steklar-
skega kleja itd. znamke

„Meraki“ za obrt, trgo-
vino in industrijo,

za železnice,
pomorstvo

in zrakoplovstvo.

Cene umerjene.

Točna in solidna postrežba.

Vsa pruska društva naj uporabljajo za razmnoževanje
svojih not

OPALOGRAPH

aparat z varstveno znamko „Globus“, ki ga dobite
edinolet pri

LUD. BARAGA

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6. Tel. 2980

Vse pripadajoče potrebnine, za katere jamčim,
imam vedno na zalogi.

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani, tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za državo SHS 50 Din.
za Italijo 25 lir, za Českoslovaško 30 Kc, za Ameriko poldrug dolar. Pomnoževanje partitur, litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano.
Izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične pesmi za ves zbor.